

Løb, end der efter de Regler, som Loven indeholder, skulde udlaanes der. Efter hvad der er blevet mig meddeelt om Forholdene i de 4 sidste Terminer, staar det saaledes, at der i disse 4 Terminer tilkom de ydste Amtsradsbreve i Alt 695.000 Kr. efter Lovens Forrifter, men der blev i Sjælland udbudt 4.050.000 Kr., og der blev udlaaet 4.082.900 Kr. Det kunde maaske synes noget underligt, at der er blevet udlaaet Mere, end der blev udbudt, men det ligger i, at i den senere Tid har det været underforstaaet ved disse udenbys Laan, at der ikke var Noget i Veien for at faae noget Mere, naar man vilde have det. Jeg tror, at disse Oplysninger ville være tilstrækkelige til at gjøre det klart, at Sjælland virkelig ikke har lidt nogen Prægravation med Hensyn til Afgangen til at faae disse Midler til Laans. Hvis der er Noget, der har lidt Prægravation, er det den indenbys Afdeling, thi det er den, der har maattet afgive meget betydelige Summer til de udenbys Afdelinger. Jeg har tilladt mig at meddele disse Oplysninger blot for ganske at bortrydde den Tro, at Sjælland ikke skulde faae, hvad der tilkom det af, hvad der indkom fra Provindserne i Overformynderiets Midler. Forholdet er thvertimod det, at det har faaet meget Mere. Jeg synes derfor, at dette er en Sag, som der ikke er Grund til at sætte i Forbindelse med andre Fordringer, thi det er i og for sig et retfærdigt og billigt Krav, og jeg vil anbefale det ærede Thing ikke at vedtage Vædringsforslaget, men Loven saaledes, som den ligger for.

Buff: Jeg vil kun sige, at naar den ærede Minister siger, at det er kun billigt, at vi faae en Ordning, saaledes som det er foreslaaet i § 2, saa sige vi paa Landet ikke Andet end, at vi holde os til det, som man med fuldt Overlæg gif ind paa, da vi i sin Tid fik Loven. Dengang gif man efter alvorlige Undersøgelser til at sætte denne Sum af 12,000 Kr. Og nu er det saa, at vi have mange Erfaringer paa mange Omraader for, at vi kunde ønske denne Overbestyrelse for Formynderiets Midler anderledes sammensat. Jeg maa da nok spørge, hvordan vi skulle naae dette og faae Ministeriet til at gaa ind paa det, medmindre, der var et Forhold, om hvilket ogsaa Ministeriet ønskede, at der skulde gjøres Noget. Derfor siger jeg, at det gamle Ordsprog sandes ogsaa her, som siger: Noget for Noget, naar Benstab skal holdes. Naar den ærede Minister, efter at Loven har fastsat kun 12,000 Kr. til de udenbys Afdelinger, vil have os til at gaa op til 28,000 Kr., saa forekommer det mig, at

Tidspunktet er kommet til at faae en virkelig Indrømmelse overfor Bestyrelsens Sammenlætning, som man kunde ønske. Men paa Grund af den korte Tid er her som sagt Intet foregrebet, thi den Forhandling om en Vædring, som vil tage Videre med sig, kunne vi saa tage op, naar Rigsdagen bliver samlet igjen. Der sker ingen Ulykke for det. Naar den ærede Minister oplyste, hvorledes det stod til i Sjælland, vil jeg kun gjøre en Bemærkning, som jeg ogsaa gjorde ved 2den Behandling. Dengang det ærede Medlem for Kolbing (Berg) rettede det Spørgsmaal til Ministeren, hvorledes Forholdet var i Sjælland, udtalte jeg, hvad det ærede Medlem ogsaa indrømmede i sin Forespørgsel, at det ikke var godt at svare derpaa paa staaende Kob; men det kunde naturligvis oplyses. Jeg tvivler ikke om, at der i den sidste Tid maaske nok er givet Sjælland, hvad der tilkommer det. Men der er et andet gammelt Ordsprog, der siger: Den, der hjælper, naar Folk trænger, hjælper to Gange. I de pengeknappe Tider for Nar tilbage, da det ansaas for et rent Kob at faae Laan af Overformynderiets Midler, føler jeg mig overbevist om, at Statistiken vilde vise andre Tal, at da havde vi ikke faaet 4 Millioner i Stedet for 600.000 Kr. Men naar man faar en Konvertering, der gjør, at de mange Penge i Papirer, i Obligationer, som Overformynderiet mulig ligger med, skulle konverteres til 3½ pCt., saa kommer der en Overflod af Penge frem ogsaa i Overformynderiet, og det vil da gerne have og skal have dem ud til 4 pCt. Jeg tror ikke, at det er af særlig Kjærlighed til Syberne, at vi have faaet de mange Penge, men jeg tror, at Overformynderiet har den største Fordel ved at faae saa mange Penge som muligt ud til 4 pCt. mod god Sikkerhed. Og derfor siger jeg, at i de pengeknappe Tider og i de Nar, der ligge noget tilbage, have vi i Sjælland ikke alene overfor Overformynderiet, men ogsaa overfor andre offentlige Institutioner været særlig ubehagelig stillede. Det er blevet lidt bedre i den senere Tid og hvorfor? Dels fordi Pengemarkedet er blevet mere rigeligt, og dels fordi vi fra Sjælland i denne Sal have begyndt at lade de Herrer vide, at vi, der bo Vest for Store Bælt, ikke kunne være tjente med denne Slags Administration. Jeg har ingen Tvivl om, at Overformynderiet stiller sig saaledes, fordi det maaske har ond ved netop i vore Dage at komme af med sine Penge. Derfor vil jeg fremdeles anbefale, at vi stemme § 2 ud, og den ærede Minister har jo heller ikke i sit Foredrag sagt et Ord om, at det vilde gjøre Skade med Hensyn til at faae § 1 vedtagen. Det